

Второ съобщение

Бог, човекът и Сатана

Пасажи от Писанията: Йов 1:6-12; 2:1-7; Мт. 12:26; Евр. 2:14; Римл. 16:20; Откр. 12:5, 7-11

I. Цялата Библията е един летопис на нещата, свързани с Бога, човека и Сатана.

Следователно, когато четем Библията, трябва да знаем не само нещата, свързани с Бога и човека, но също и нещата, свързани със Сатана – Бит. 1:1, 26-28; 3:1, 4, 15; Ис. 14:12-14; Езек. 28:12-19:

А. Сатана беше ангел и помазан херувим, създаден от Бога преди създаването на земята. Сатана беше най-възвишеният сред ангелите – стих. 12-15; Йов 38:4-7:

1. Сатана беше „Денница, син на зората“ (Ис. 14:12), един от най-първите ангели, създаден от Бога като „зора“ на вселената и поставен от Него да бъде глава на всички ангели (Езек. 28:14; Юда 9).
2. Помазаният херувим беше поставен от Бога да управлява доадамовата вселена (Лк. 4:6). Помазаният херувим се намираше най-близо до Бога и, понеже притежаваше царствеността и свещеничеството, той заемаше най-висшата позиция в Божието творение (Езек. 28:13).

Б. Бунтът на Сатана против Бога се разкрива в Исая 14:13-14 и Езекиил 28:15-18:

1. Сатана се разбунтува против Бога заради гордостта в сърцето си. Неговото сърце се възгордя поради неговата красота – Ис. 14:13-14; Езек. 28:17.
2. Сатана възнамеряваше да събори Божията власт и да превъзвиши себе си, за да стане равен на Бога. В своя бунт срещу Бога Сатана искаше да застане на едно ниво с Него – Ис. 14:13.

В. Поради своя бунт Сатана се превърна в противник на Бога, във враг на Бога – Зах. 3:1-2; Откр. 12:9а; 20:2а:

1. Думата *Сатана* означава „противник“. Бидейки Божи противник, Сатана се противопоставя на Бога – Йов 1:7, 12; 2:1, 6; Откр. 20:2.
2. Думата *враг* обозначава врага, който се намира извън Божието царство, а думата *противник* обозначава врага, който се намира в Божието царство.
3. Сатана е не само Божи враг извън Божието царство, но също и противник в самото Божие царство, в което той се бунтува срещу Бога.

II. Картината в 1-ва и 2-ра глава на Йов представя двете съвещания, проведени на небето по отношение на Йов – 1:6-12; 2:1-7:

А. Поради любящата си загриженост за Йов, Бог проведе две съвещания в небесата, за да говори относно Йов – 1:6; 2:1.

Б. „Божиите синове“ – ангелите – дойдоха да се представят пред Йехова, и противникът Сатана също дойде сред тях – 1:6; 2:1; 38:7; вж. 3 Царе 22:19-23; Пс. 89:5-8:

1. След като Сатана се разбунтува против Бога, той беше обвинен и осъден от Бога – Ис. 14:12-15; Езек. 28:12-19.
2. Сатана все още разполага с правото да влиза в Божието присъствие – вж. Откр. 12:10.

В. В своята мъдрост и всевластие Бог не изпълни присъдата Си над Сатана, а му даде определен период от време да извърши определени неща, които да посрещнат някои отрицателни нужди, свързани с изпълнението на Божията икономика:

1. Бог не можеше и не искаше да помоли никой от множеството Свои превъзходни ангели да извърши необходимото за навреждането на Йов, с цел Йов да бъде свършено оголен, за да може да се изпълни с Бога – Йов 1:1, 8, 11-12; 2:3-7.

2. Сатана беше единственият в цялата вселена, който можеше и искаше да изпълни Божието намерение в отнемането на имота и нравствените постижения на Йов – 3-ти стих.
3. Картината в 1-ва и 2-ра глава на Йов ни показва, че Сатана продължава да бъде на свобода, за да може да бъде нарочно използван от Бога като един грозен инструмент за извършването на Божията сурова разправа с Неговите възлюбени – вж. Лк. 22:31-32.

III. Сатана си има царство – властта на тъмнината – Мт. 12:26; Деян. 26:18; Кол. 1:13:

- А. Сатана си има власт (Деян. 26:18) и свои ангели (Мт. 25:41), които са неговите подчинени и изпълняват ролята на началства, власти световни владетели на тъмнината на този свят. Това означава, че той си има царство – властта на тъмнината (Кол. 1:13).
- Б. Сатана е владетелят на този свят и князът на въздушната власт – Йн. 12:31; Еф. 2:2:
  1. Думата *духът* (2-ри стих), която е в апозиция със словосъчетанието *въздушната власт*, обозначава съвкупната сила, съвкупността на всички зли ангелски власти, над които управлява Сатана.
  2. Когато ние бяхме мъртви в престъпленията и греховете си (1-ви стих), ние ходехме според „вървежа на този свят“ (2-ри стих), според съвременния външен вид, според сегашния вървеж на света, на сатанинската система.
  3. Началствата, властите и световните владетели на тази тъмнина са бунтовните ангели, които последваха Сатана в неговия бунт срещу Бога, и които в момента упражняват власт в небесните места над народите по света – Дан. 10:20.
  4. Това показва, че дяволът, Сатана, си има царство, в което той заема най-висшата позиция, а бунтовните ангели се намират под него.

IV. Чрез Своето служение на земята и чрез смъртта Си на кръста, Господ Исус победи Сатана – 1 Йн. 3:8; Мт. 27:51-53; Кол. 2:14-15; Евр. 2:14:

- А. В Своето земно служение победоносният Христос победи дявола и унищожил делата му – Мт. 4:1-11; 1 Йн. 3:8:
  1. За да може Господ Исус да извърши служението Си за небесното царство, Той трябваше да победи Божия враг дявола, Сатана – Мт. 4:1, 11:
    - а. Той трябваше да направи това като човек. Именно затова Той зае позицията на човек и се изправи срещу Божия враг – стих. 6-7.
    - б. Изкушението на дявола по отношение на първия човек, Адам, се увенча с пълен успех. Неговото изкушаване на втория човек, Христос, претърпя пълен провал – 11-ти стих.
  2. В Своето служение на земята Господ Исус унищожил делата на дявола – 1 Йн. 3:8:
    - а. В 1 Йоаново 3:8 старогръцката дума, преведена като „унищожил“, може да се преведе и като „развали“, или „съсипа“.
    - б. Затова се яви Божият Син, за да съсипе и унищожил греховните дела на дявола, тоест за да може чрез смъртта Си на кръста в плътта да осъди греха, който произлезе от лукавия; да унищожил силата на греха, греховната природа на дявола; и да премахне греха и греховете – Римл. 8:3; Евр. 2:14; Йн. 1:29.
- Б. В Своето разпятие победоносният Христос изхвърлил княза на този свят, унищожил дявола, ограбил началствата и властите и анулирал смъртта – 12:31; Мт. 27:51; Евр. 2:14; Кол. 2:15; 2 Тим. 1:10:
  1. В Своето дело на кръста Христос изхвърлил княза на този свят и осъдил света – Йн. 12:31:
    - а. Князът на този свят беше изхвърлен, когато беше изхвърлен Сатана чрез делото на Христос в Неговата смърт. Едновременно с това беше осъдена и световната система, която е свързана със Сатана – 1 Йн. 5:19.

- б. Основата на сатанинския бунт беше разклатена и крепостите на сатанинското земно царство бяха съборени – Мт. 27:51.
  - 2. В Своето разпятие Христос унищожи дявола – Евр. 2:14:
    - а. В 14-ти стих старогръцката дума, преведена като „унищожи“, може да се преведе и като „сведе до нищо, осуети, премахна, отмени, анулира, изхвърли“.
    - б. В Своята човешка природа чрез Своята работа на кръста Христос унищожи дявола – Йн. 3:14.
  - 3. В Своето дело на кръста Христос ограби ангелските началства и власт, изложи ги на показ и направи така, че Бог да възтържествува над тях – Кол. 2:15.
  - 4. В Своето дело на кръста Христос анулира и осуети смъртта чрез Своята унищожаваша дявола смърт (Евр. 2:14) и чрез поглъщащото смъртта възкресение (1 Кор. 15:52-54) – 2 Тим. 1:10.
- В. Чрез благовестието на царството Бог привежда хората под управлението на небесната власт, за да могат те да се превърнат в Негово царство и в хора, управлявани от Неговата власт – Мт. 24:14; Откр. 1:5-6.
- V. Като вярващи в Христос Исус и като Божии деца, ние трябва да се научим да побеждаваме в Христос над Сатана – Еф. 6:12; 1 Петр. 5:8-9; 1 Йн. 5:18:**
- А. Не бива да сме в неведение относно замислите на Сатана – 2 Кор. 2:11:
- 1. Старогръцката дума, преведена като „замисли“, означава „планове, идеи, кроежи, хитрости, намерения, цели“.
  - 2. Лукавият, Сатана, се крие зад всичко и работи във всичко, дори и в църковния живот.
- Б. Трябва да се облечем в пълното Божие всеоръжие, за да можем да устоим срещу хитростите на дявола – Еф. 6:11:
- 1. Дяволът има не само зли намерения, но и измамни хитрости, с помощта на които той извършва намеренията си. Тези хитрости представляват неговите зли кроежи.
  - 2. Обличането на пълното Божие всеоръжие ни позволява да устоим срещу хитростите на дявола – 11-ти стих.
  - 3. Една от хитростите на Сатана срещу светиите на Всевишния е да ги изтощи (Дан. 7:21, 25). Когато забележим, че Сатана ни изтощава, ние ще имаме силата да устоим и да се противопоставим на неговите изтощаващи тактики.
- В. Трябва да сме бдителни относно нашия противник, дявола, който „обикаля като ревящ лъв, търсейки кого да погълне“ – 1 Петр. 5:8:
- 1. Да бъдем бдителни, означава да сме зорки, като по време на война, като войници на фронта.
  - 2. Думите *бъдете бдителни* в 1 Петрово 5:8 загатват за воюване. Ние участваме във война и трябва да сме бдителни.
  - 3. Ако сме бдителни, ще устоим срещу нашия противник, като стоим твърди във вярата – 9-ти стих:
    - а. Да устоим не означава да се противопоставяме или да се борим, а означава да стоим твърдо, като скала, на почвата на нашата вяра пред рикаещия дявол.
    - б. Думата *си* в 1 Петрово 5:9 обозначава субективната вяра на вярващите, тяхната вяра в Божията защитна сила и любяща загриженост.
- Г. Най-добрият начин да бъдем победители над Сатана е като живеем в слетия дух – 1 Кор. 6:17; 1 Йн. 5:18:
- 1. Има само едно място, в което Сатана не може да нахлуе, и това е нашият дух – 2 Тим. 4:22.
  - 2. Дали се намираме под властта на Сатана или не, не се определя от нещата, които вършим, а се определя от това дали сме в духа или в плътта – Гал. 5:16-17.

3. Ако пребъдваме в слетия дух, ще бъдем опазени и Сатана няма да може да ни стори нищо - 1 Кор. 6:17; 1 Йн. 5:4-5, 18-21.

VI. „Бог на мира скоро ще смаже Сатана под краката ви“ – Римл. 16:20:

- А. Смазването на Сатана е свързано с църковния живот – най-силното средство, с помощта на което Бог побеждава Сатана – стих. 20, 1, 16б.
- Б. Старогръцката дума *ви* в Римляни 16:20 е в множествено число. Това говори за Тялото – 12:5:
1. В 16-та глава на Римляни не се говори за Тялото в универсален аспект, а се говори за местното и практично изражение на Тялото.
  2. Разправата със Сатана е работа на Тялото, а не на индивидуалните вярващи.
  3. Сатана може да бъде смазан единствено под краката на практичното изражение на Тялото в местните църкви – 12:5; 16:1, 4, 16б.
  4. Сатана бива смазан под краката ни само тогава, когато имаме подобаваща местна църква като едно практично изражение на Тялото – 20-ти стих.
- В. Важно е да се отбележи, че Този, Който смазва Сатана под краката ни, е Бог на мира – 20-ти стих:
1. Бог на мира е Осветителят. Неговото осветение носи мир – 1 Сол. 5:23.
  2. Когато Той ни освети напълно отвътре, имаме свършен мир с Него и с човечите – 13-ти стих; Римл. 6:19, 22; Евр. 13:12.
  3. Божият мир пази и охранява сърцата ни и мислите ни, защото Бог на мира пази стража пред нашите сърца и мисли в Христос и ни кара да сме спокойни и кротки – Фил. 4:7.

VII. След като мъжкото дете бъде грабнато и занесено при Божия престол, в небето ще избухне война, Сатана и неговите ангели ще бъдат хвърлени на земята и Божието царство ще се изяви – Откр. 12:5, 7-11:

- А. Мъжкото дете се състои от победителите, които стоят за църквата, заемат позицията, която цялата църква трябва да заеме, и вършат работата на църквата – 2:7б, 11б; 12:5:
1. Мъжкото дете постоянно воюва против Божия враг Сатана на земята.
  2. Небето очаква пристигането на мъжкото дете – победителите, – за да започне войната за изхвърлянето на Сатана от небето:
    - а. Войната, която победоносните вярващи водят срещу Сатана, в действителност представлява изпълнението на Господния съд над Сатана – Йн. 12:31.
    - б. В крайна сметка, благодарение на тяхното воюване, Сатана ще бъде изхвърлен от небето – Откр. 12:8-9.
- Б. Дяволът, обвинителят ден и нощ обвинява вярващите пред Бога, но победоносните вярващи, които съставляват мъжкото дете, на които Сатана се противопоставя и ги клевети, го побеждават – стих. 10-11:‘
1. Те го победиха „чрез кръвта на Агнеца“ – стих 11а:
    - а. Кръвта на Агнеца, която е за наше изкупление, отговаря на всички обвинения, които дяволът повдига срещу нас пред Бога, и ни дава победа над него.
    - б. Трябва да прилагаме тази кръв винаги, когато усещаме обвиненията на дявола – Римл. 3:25; 1 Йн. 1:7.
  2. Те го победиха „чрез словото на своето свидетелство“ – Откр. 12:11б:
    - а. Словото на тяхното свидетелство е тяхното слово, което свидетелства, че дяволът е осъден от Господа – Йн. 12:31; Евр. 2:14.
    - б. Винаги, когато усещаме обвиненията на дявола, трябва със словото си да заявяваме Господната победа над него.
  3. Победителите не обичат живота на душата си – Откр. 12:11в:
    - а. Липсата на обич към живота на нашата душата е основата за побеждаването над Сатана, за нашата победа над Сатана.

- б. Да не обичаме живота на душата си, означава, че сме готови да се откажем от живота на душата си, и че не се интересуваме от него – Мк. 8:34-35.
  - в. Сатана се страхува само от един вид хора – от онези, които не обичат живота на собствената си душа – Откр. 12:11в.
- В. Мъжкото дете е свързано с най-важното диспенсационно движение на Бога – Мт. 6:9-10; Откр. 11:15; 12:10:
1. Бог иска да приключи тази епоха и да въведе епохата на царството. За тази цел Той се нуждае от мъжкото дете като Свой диспенсационен инструмент – 5-ти стих.
  2. Грабването на мъжкото дете слага край на епохата на църквата и въвежда епохата на царството – стих. 5, 10.
  3. Грабването на мъжкото дете и занасянето му при Божия престол, хвърлянето на Сатана на земята и заявлението в небето означават, че мъжкото дете ще доведе царството на земята. Това е най-великото диспенсационно движение на Бога – стих. 5, 9-10; 11:15.